

KANSAINVÄLINEN SAIRAANHOITAJAKOULUTUKSEN KONFERENSSI KANADASSA

Satu Kajander-Unkuri, TtT, hoitotyön lehtori Savonia ammattikorkeakoulu

Satu.kajander-unkuri@savonia.fi

Banffissa, Kanadassa järjestettiin 6.-9.5. jo seitsemäs kansainvälinen sairaanhoitaja- ja kättilökoulutuksen konferenssi. Ensimmäinen konferenssi järjestettiin vuonna 2006 niin ikään Kanadassa, joten konferenssi palasi näin alkujuurilleen. Osallistuin itse toista kertaa konferenssiin, edellinen kerta oli vuonna 2016 Hollannissa. Tämän kertaisen konferenssin teemana oli: "research, scholarship and evaluation: ensuring nursing leadership in education, practice and healthcare".

Konferenssiin osallistuminen alkoi minulla jo syksyllä 2017, kun elokuun loppuun mennessä lähetin englanninkielisen abstraktin aiheestani arvioitavaksi. Tein väitöskirjan valmistumassa olevien sairaanhoitajaopiskelijoiden kompetenssista ja olen nyt jatkanut tutkimuksen tekemistä. Tällä kertaa aiheenani oli kompetenssin kehittyminen sairaanhoitajakoulutuksen aikana ja aineistona minulla oli yli 800 sairaanhoitajaopiskelijan itsearvioinnit kompetenssistaan koulutuksen ajalta. Tätä tarjosin konferenssiin suulliseksi esitykseksi. Konferenssiin tuli tietojeni mukaan lähes 1000 abstraktia, jotka kansainvälinen arviointiryhmä arvioi "sokeana". Itse osallistuin myös abstraktien arviointiin, jolloin minulle lähetettiin 33 abstraktia, jotka konferenssiin oli tarjolla posteriesityksiksi. Sokea arviointi tarkoittaa sitä, että arvioitsijana en tiedä, kenen abstraktia arvioin, sillä tekijätiedot oli poistettu abstraktista. Välttämättä arvioitsijana en edes tiedä, mistä maasta abstrakti on lähetetty. Konferenssissa oli reilu 500 osallistujaa, jotka kolmen päivän ajan osallistuivat 165 suulliseen esitykseen, joista yksi oli siis omani. Suulliset esitykset olivat 5-6 rinnakkaissalissa kolmena päivänä ja niiden kesto oli 20 minuuttia. Lisäksi konferenssissa oli keynote-luentoja, posteriesityksiä (79) ja erilaisia työpajoja. Suomesta osallistujia oli 10.

Konferenssin järjestää suuri kustannusyhtiö Elsevier ja sen kansainväliset lehdet Nurse Education Today (NET) ja Nurse Education in Practice (NEP), joista siis tulee myös konferenssin nimi NETNEP. Konferenssi alkoi get-together -tapaamisella sunnuntai-iltana, mutta viralliset avajaiset olivat maanantaiaamuna, kun NET:in päätoimittaja William J. Lauder toivotti voimakkaalla skottiaksentillaan kaikki tervetulleeksi Kanadaan. Hänen jälkeen tervetulopuheen piti Sally Thorne, joka on ollut järjestämässä jo ensimmäistä NETNEP-konferenssia vuonna 2006 Vancouverissa.

Yksi mielenkiintoisimmista esityksistä etukäteen ajateltuna oli Norjasta ja se käsitteli sairaalan vuodeosaston sairaanhoitajien kokemuksia koulutusohjelmasta (sisältäen simulaation) NEWS-pisteiden (National Early Warning Score eli Aikaisen varoituksen pisteytysjärjestelmä) käytöstä. NEWS-pisteytys on

alun perin kehitetty Iso-Britanniassa standardoimaan aikuispotilaiden peruselintoimintojen seuranta ja mahdollistamaan aikainen puuttuminen peruselintoimintojen häiriöihin sairaalassa. NEWS-pisteytysjärjestelmästä ilmestyi juuri menneenä keväänä myös suomenkielinen versio. Koska opetan perioperatiivista hoitotyötä, osallistuin esitykseen ajatuksena, josko saisin siitä ideoita omaan opetukseeni, erityisesti simulaatio-opetukseen.

Jørghild Karlotte Jensen kertoi, että he havainnoivat 79 sairaanhoitajaa yhdeksän erilaisen koulutuksen ja harjoituksen aikana sekä 52 sairaanhoitajaa simulaation aikana. Nämä havainnot he sitten analysoivat. Harmillisesti annetussa ajassa hän ei enempää avannut näitä koulutuksia ja simulaatioita, koska juuri ne olivat niitä, joista itse olisin hyötynyt eniten. Analyysinsä perusteella heidän alustavina tuloksina oli, että sairaanhoitajat kokevat uuden työkalun vielä ristiriitaisena, sillä sairaanhoitajat painivat päätöksenteon kanssa silloin, kun pistemäärä oli alhainen. Joissakin tilanteissa sairaanhoitajat pelkäsivät mahdollisia seurauksia väärästä potilaan tilan tulkinnasta (arviointi matala, mutta potilaan tila hyvä ja apua kutsuttu turhaan). Tutkimus antoi heille kuitenkin ideoita, miten he voisivat räätälöidä tulevaisuuden koulutuksia NEWS-pisteytyksestä sekä sairaanhoitajille että sairaanhoitajaopiskelijoille. Heiltä on myös ilmestynyt artikkeli viime vuoden lopussa, joten aionkin etsiä sen käsiini, josko siinä olisi näitä simulaatioita avattu hieman enemmän.

Toinen mielenkiintoinen esitys oli USA:sta, jossa Floridan yliopistossa oli tehty vertaileva tutkimus siitä, kuinka valmiita uudet sairaanhoitajat ovat käytäntöön heidän itsensä arvioimana sekä opettajien arvioimana. Koska väitöskirjassani yhtenä osatyönäni oli sairaanhoitajaopiskelijoiden ja heidän ohjaajiensa arvioinnit opiskelijoiden kompetenssista ja miten ne eroavat, osallistuin luennolle. Tutkimuksen sisältönä oli (kliinisiä) taitoja, kuten EKG:n ottaminen, ISBAR-raportointi, IV-lääkehoitoelvytys, mutta myös laajempia kokonaisuuksia, esimerkiksi hätätilanteessa toimiminen, potilaan hoidon organisointi ja lääkehoito yleensä. Vastavalmistuneet sairaanhoitajat olivat omien arviointiensa mukaan valmiimpia käytäntöön kuin mitä heidän opettajansa arvioivat. Vastavalmistuneiden sairaanhoitajien mielestä heidän suurimmat puutteensa olivat EKG:n ottamisessa, hätätilanteessa toimimisessa sekä potilaan hoidon organisoinnissa, kun taas opettajien mielestä puutteita oli hoidon delegoinnissa ja johtamisessa. Vaikka arvioinnit erosivatkin toisistaan, antoi se heille ideoita koulutuksensa kehittämiseen. Omissa tutkimuksissani juuri potilaan kokonaihoidon organisointi sekä hoitoryhmän johtaminen tarvittaessa (esim. elvytystilanne) on myös tullut esille heikoimmin osattavina osa-alueina, joten tästä sain vahvistusta myös omaan työhöni. Simulaatioharjoittelussa näitä asioita voidaan harjoitella turvallisesti ja toistaen.

Konferenssi on aikataulultaan todella tiivis ja kun siihen lisää päälle 9 tunnin aikaeron Suomeen, niin iltaisin ei unta tarvinnut houkutella. Tosin aikaerorasitus teki sen, että aamuyöllä oli jo erittäin virkeä. Banffin kylä oli erittäin kaunis, se sijaitsee keskellä Kalliovuoria noin 2 tunnin bussimatkan päässä Calgarystä. Tiistai-iltana meille oli järjestetty bbq-ilta paikallisesti, jossa rivitanssittiin ja nautittiin yhdessä olemisesta ja verkostoitumisesta.

Kiitän Suomen Anestesia- ja Kirurgian Säätiötä apurahan myöntämisestä. Ilman sitä matka olisi ollut mahdoton.